

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

37. An Confessarius sedens in Confessionario, si sollicitat mulierem
stantem, vel sedentem ante confessionarium non simulando
confessionem, sit denunciandus? Ex p. 9. tr. 9. & Misc. 4. res. 33.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

D.N.D. Paulo divina providentia Papa V. ac Illustrissim & Reverendissimis DD. Petro titulo S. Mariæ in via, Bellarmino, Ferdinando Taberna titulo S. Eustachij, & Ioanne Garzia titulo SS. quatuor Coronatorum Mellino, nuncupatis Presbyteris S.R.E. Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem in tota Republica Christiana Generalibus Inquisitoribus à sacra sede Apostolica specialiter deputatis facta relatione quod multi Confessarii tractant cum mulieribus in confessionali extra occasionem confessionis de rebus inhonestis, Sanctissimus decrevit ut contra huiusmodi Confessarios procedatur in S. Officio. Sic ibi. In quibus verbis nulla efficitur mentio de simulatione confessionis: unde intelligendum videtur, licet Confessarius non simulat confessionem, dummodo sollicitet feminam in confessionario, & in hoc casu differentia erit inter sollicitationem in confessionario, & inter eam, quæ fit in sublellis, & aliis locis, qui licet deputentur aliquando ad confessiones excipiendas, non sunt, neque dicuntur Confessionaria; videtur enim Summ. Pontifex respexisse ad locum illum, qui ex instituto ad Sacramentum exercendum deputandus est in Ecclesia, & is casus in hoc differt à Gregoriana Constitutione.

2. His tamen non obstantibus talem Confessarium non esse denunciandum sentit Freitas in novissima editione de Confess. sollicit. quasi. 15. num. 52. & quasi. 13. num. 30. ubi ait: Sed ego puto Gregorium restrinxisse decretum Pauli V. ad simulationis terminos, seu potius declaravit ad quod deducendus est, & ita docet Soula de Confess. sollicit. tract. 1. cap. 15. & in annotat. num. 13. & inclinatur Freitas ubi supra quasi. 15. num. 51. & ideo Sancius in selectis disp. 11. num. 66. docuit Paulum V. in illo decreto, & Gregorium XV. in sua constitutione idem decrevisse. Unde ex sententia dictorum auctorum dicendum est ad dubium propositum, talem Confessarium non esse denunciandum, quia in tali sollicitatione nulla adfuit simulatio audiendi confessiones, & ideo Castus Palaus tom. 1. tract. 4. disp. 9. punct. 8. num. 4. sic asserit. Advertendum est autem optimè posse Sacerdotem cum femina de rebus inhonestis in confessionario tractare, quin simulatio ulla sit confessionis audiendæ, & tunc denunciandus non est, quia non quælibet sollicitatio in confessionario facta cavetur illo decreto Greg. sed sollicitatio quæ simulationem confessionis trahat, ut constat ex illis verbis: *simulantes ibidem confessiones audire*. Ita ille, & novissimè Freitas loc. cit. n. 49. ubi sic ait: Stando in terminis Bullæ Gregor. XV. si Confessor in confessionario sollicitet extra confessionis occasionem, non simulando audire confessionem, sed alloquendo feminam stantem, vel sedentem, qui compositionis modus à communiter accidentibus confessionis actum, & speciem excludit, non incurrit penas, quod à fortiori procedet si Confessor in sublellis Ecclesiæ, in quibus etiam seculares sedere solent, non in confessionario sollicitet, tamen aliquando in eisdem sublellis & scamnis confessiones excipiat. Hæc Freitas; & hanc sententiam novissimè docet etiam Lezana in summa qq. Regular. cap. 19. n. 34. Sed contra Doctores istos cum habemus apertam declarationem S.E.R. & universalis Inquisitionis, ab ea non est recedendum.

3. Notandum est tamen hic obiter, Freitas ubi supra quasi. 9. num. 21. & quasi. 15. num. 24. docere verba illa constitutionis Gregor. *simulantes confessionem audire*, intelligenda esse de simulatione ad circumstantium illusionem, quæ cessat inter illum correctorem. Sed contrarium docet Sancius in selectis disp. 11. n. 40. quem ego sequor.

RESOL. XXXVII.

An Confessarius sedens in confessionario, si sollicitat mulierem stantem, vel sedentem ante confessionarium non simulando audire confessionem, sit denunciandus? Ex p. 9. tr. 9. & Misc. 4. Ref. 33.

§. 1. Negativè nominatim contra me respondet amicissimus Pater Bossius in discip. moral. disp. 5. n. 3. ubi sic ait: An verò Confessarius, qui sedens in confessionario, & extra occasionem confessionis, loquens cum femina stante, vel sedente ante confessionarium, non simulando audire confessionem, illam sollicitet ad actus inhonestos, comprehenderetur dicto Decreto, esseque denunciandus? affirmat Diana part. 4. tract. 5. ref. 38. circa fin. Verum Decretum illud videtur intelligendum, quando adest simulatio confessionis prout etiam decernitur in Bulla Gregorij, cuius penas iste Confessarius sic sollicitans absque simulatione confessionis non incurrit. Ita ille, cui addit etiam nominatim contra me Leandr. de Sacram. tom. 1. tract. 5. disp. 13. q. 30.

Quæ hic est Ref. antecedens, & ne prætermittas videre Ref. hanc seq. & alium §. ejus not.

2. Sed quidquid dicant Leandrus, & Bossius ego non discedo à sententia, quam docui, & quam me citato, tenet novissimè Pater Bordonus in Sacro Tribun. cap. 23. n. 46. & ante illum, etiam me citato, Escobar à Corto tractat. de Confess. sollicitat. par. 1. q. 4. §. 1. n. 35. ubi sic ait: Indubitata mihi est hæc opinio, & contraria improbabilis, arreta proprietate verborum, & mente, ipsius Decreti. Et procedit, quamvis femina non genuflectat, sed stet, aut sedeat, quia adhuc verius censeo, debere Confessarium denunciari, si sollicitet, aut turpia loquatur, ex dicta declaratione Cardinalium à qua non esse recedendum bene ait Diana. Ita ille. Et ideo, me etiam citato Trullench in Decalogum, tom. 1. lib. 1. cap. 3. dub. 18. num. 73. ita asserit: Advertit Castus Palaus, posse quidem Sacerdotem cum femina de rebus inhonestis in confessionario tractare, quin simulatio ulla sit confessionis audiendæ, & tunc denunciandus non est; ut si in confessionario sollicitet extra confessionis occasionem, non simulando audire confessionem, sed alloquendo feminam stantem, aut sedentem, quia non quælibet sollicitatio in confessionario facta, cavetur illo Decreto, sed sollicitatio, quæ simulationem confessionis trahat; constat ex illis verbis: *Simulantes ibi confessiones audire*. Hanc autem doctrinam non approbat Diana 4. tr. ref. 38. ubi ait: Oppositum esse Decretum à Congregatione Cardinalium pro tota Republica Christiana Generalium Inquisitorum sub SS. D.N.D. Paulo V. die 10. Julij 1614. quo Decreto stante ab hac sententia non est recedendum. Hæc Trullench, & iterum Ego.

Quæ hic est Ref. antecedens, deus.

RESOL. XXXVIII.

An si femina sine ullo ordine ad confessionem loquatur cum Confessario de negotiis in confessionario, & interim ab ipso sollicitetur, an sit dictus Confessarius denunciandus? Ex p. 1. tr. 4. Ref. 18.

§. 1. Negativè respondet Giptius de cas. refer. c. 14. n. 7. & Episcopus Acugna in tr. de Confess. sollicit. 9. 14. n. 11. ubi sic ait: Quando verò non Confessarius, sed cuiusvis rei prætextu venit mulier ad Confessarium, publice in Ecclesia aliarum feminarum peccata audientem, licet tunc venientem sollicitet, non idcirco penas incurrit; quia, etsi provocet in confessionarij loco; non tamen penitentem provocat, sed aliam longe

Sn. hoc in Ref. seq. §. ult. & sup. in Ref. 35. in princ. & ne deficias vide. re doct. Ref. 36. & 37.